Devlet Nüshası

MADEN-İŞ

BİRLİKTEN KUVVET DOĞAR

TÜRKİYE MADEN - İŞ SENDİKASI YAYIN ORGANI, 15 GÜNDE BİR ÇIKAR Sayı : 28 23 Mayıs 1970

PATRONLAR MECLİSİNİN TAHKİKATINDAN KAÇAN DEMİREL, İŞÇİ SINIFINDAN KENDİNİ KURTARAMIYACAKTIR.

Sungurlar Kazan Fabrikasında Kaynayan Kazan

Vurun ha davullar vurun,
Ötün düdükler ötün..
Sesimiz kaplasın
Alibeyköyü,
Duysun dağ, taş, bizim
insanlarımız
İşgalimiz var bugün...

Dört Mayıs Pazartesi sabahı işbaşı düdüğü Sungurlar fabrikasında işbaşını değil, yeni ve güçlü bir işgali başlatıyordu. Her zamanki gibi tulumlarını giymiş işçiler o gün tezgâhlara değil, kapılara doğru yürüdüler. Ve kocaman bir pankart asıldı kapıya:

SUNGURLAR
FABRİKASINDA
İŞGAL
VAR!..

Fabrikanın kapısı üçüncü defadır bu pankartla kapanıyor, ve Sungurlar işçileri haklarını almak için üçüncü defadır işgal yapıyorlardı.

İŞGALLER
FABRİKASI
SUNGURLAR..

Sungurlar fabrikasında ilk işgal 25 Martta, patronun sarı sendika Çelik-İsi' sürekli koruması ve Maden-İş'e girenleri baskı altında tutmasını protesto amacıyla yapıldı. Ve aynı gün işverenin, dilekleri yerine getireceğine, işçilere yapılan baskıyı kaldıracağına söz vermesi üzerine saat 17'de kaldırıldı.

İkinci ve güçlü işgal 8 Nisan tarihine rasladı. Bu işgaldeki istekler şöyle sıralanıyordu:

— Asgari ücretin uygulanması,
— Maden İş'e giren işçilere yapılan baskının kalkması,
— İşten atılmaların son bulması,
— Sosyal yardımların yerine getirilmesi.

İkinci işgal daha uzun sürdü, işçiler haklarını alana kadar dayanma kararındaydılar. Çıkar yol bulamayan patron Sabahattin Sunguroğlu, Maden İş Sendikasıyla ön protokolu imzaladı. Ve işçiler 52 saat süren işgallerini bırakıp tezgâhlarının başına döndüler.

BEKLE Kİ HAKLAR UYGULANSIN

İkinci işgalde kabul edilen haklar bir türlü uygulanmıyor.. İşçiler sabırla bekliyorlar.. Patron oralı değil.. Üstüne üslük hiç bir gerekçe göstermeksizin sekiz arkadaşı da işten atıyor. Artık kazan kaynamaya başlamıştır. Patlamak için kıvılcım bekler. Ve nihayet 4 Mayısta haklar alınana kadar sürecek büyük işgal başlar...

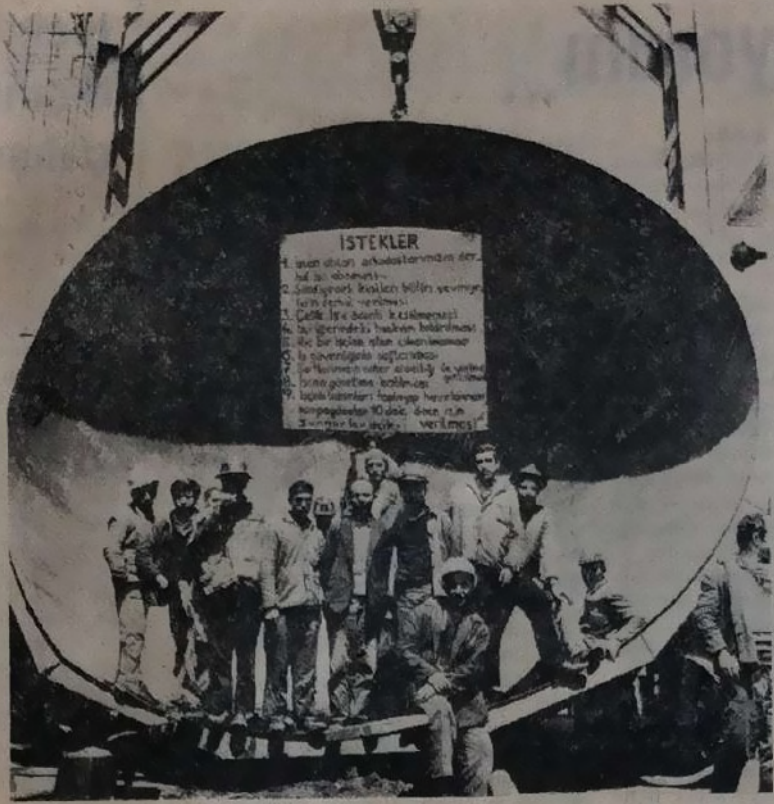

BUNLAR DİLEK DEĞİL - İSTEK DEĞİL
BUNLAR BİZİM ALIN TERİMİZ - GÖZ NURUMUZ, EMEĞİMİZ VE EN TABİİ HAKLARIMIZDIR...

TÜRK ısı sanayiinin en büyük kazanlarını döken Sungurlar'ın 600 işçisi bu işgali yaparken şunu biliyorlardı ki:

Bugün sekiz, yarın on, bir diğer gün otuz arkadaşımızı işten atıp yavaş yavaş bizi kırmayı düşünüyorlardı. Ama evdeki hesapları çarşıya uymadı. Birlikten kuvvet doğacağına inanan bizler, işten çıkarılan arkadaşlarımızı yalnız bırakmadık. Bir elin beş parmağı gibi birlik olduk, and içtik (ÖLMEK VAR, DÖNMEK YOK) haklarımızı alana kadar bu kazanlar kaynamayacak, makinalar işlemiyecek. Biz yalnız değiliz; Demir Döküm'deki Babak'taki, General Motor'daki ve diğer fabrikalardaki işçi arkadaşlarımızın desteği var ardımızda...

Bizler Türk işçisi olarak yüklendiğimiz yüce görevi biliyoruz ve yüzümüzün akı ile bu görevi yerine getirmeye çalışıyoruz.

İşçiler bu namuslu kavganın içindeyken bir Albay geliyor: Yapmayın, etmeyin., bakın Kamboçya'ya. ne hale geldi. Orada da işçiler sizin gibi yaptılar da ondan böyle oldu. Amerika girdi ve temizlemeye çalışıyor komünistleri... Siz de devam ederseniz başımıza bu gelir. Yapmayın, etmeyin» diyor. İşçiler anlıyorlar ki, bu Albay işçiden değil, patrondan yanadır.

Jandarmalar, polisler geliyor; fabrikanın çevresinde dolaşan, Muharrem Akbaş'ı, Feyzi Ömeroğlu'nu, İbrahim Akkale'yi Ali Küçükaydın'ı, Muamer Gül'ü tutukluyor. İşçiler anlıyorlar ki, Devletin polisi ve jandarması patronun emrindedir.

Gazeteler işçilerin haklı isteklerini yazacağına, patronun söylediklerini yazıyor. İşçiler anlıyorlar ki, gazeteler de patron gazeteleridir. Hükümet «bu işçilere engel olun» diyor. İşçiler anlıyorlar ki, hükümet, patronların hükümetidir. Patron ve adamları fabrikanın çevresinde işçileri satın almaya çalışıyorlar, sarı sendikaya kaydetmeye uğraşıyorlar. İşçiler anlıyorlar ki, patron kendilerini koruyan devrimci Maden - İş Sendikasından değil, sarı sendikadan yanadır.

Sungurlar'lı işçiler, yalnız değildi. Polis korkudan olay yerine gelememişti. Jandarma püskürtülmüştü. Çünkü, Silâhtar bölgesinde çalışan 20.000 (yirmi bin) işçi olay yerine gelmişti. Önde, Demir Döküm, ellerinde pankartlarla yürüyordu. Ellerindeki pankartta, «Direnin yanınızdayız» arkada, Rabak, «Yaşasın işçi sınıfının devrimci gücü»; arkada Elektro-Metal, «Patronsuz Türkiye», arkada Estaş, arkada Şakir Zümre, arkada Çelik Endüstrisi ve diğer fabrika işçileri, Devrimci slogan ve pankartlarla yürüyordu.

Bu yürüyüşü izleyenler, Maden-İş'in devrimci ordusunun karşısında hiç bir kuvvet duramaz fikrinde birleşiyorlardı.

Silâhlı kuvvetler temsilcisi Albay, şerefi ve silâhı üzerine yemin ederek, «fabrikayı size teslim edeceğim» diyerek, işçilerin dışarı çıkmasını istiyordu.

Demir Döküm örneğini dikkate alan işçiler Albayın sözüne şu cevabı verdiler: «İdareyi Silâhlı kuvvetler temsilcisi olarak size geçici süre teslim ediyoruz, haklarımız verilmezse hareket yeniden başlıyacaktır.»

Karşılıklı teminattan sonra işçiler, İstiklâl Marşını ve Dağ Başını Duman Almış marşını söyliyerek, fabrikadan çıktılar. Fabrikadan çıkan işçiler toplu halde Silâhtar yolu ile Eyüp istikametine doğru yürümeye başladılar. Fabrika önünde bekliyen binlerce işçi Sungurlar'lı kardeşlerimizin yürüyüşüne katılarak koro halinde şu sloganı kullanıyorlardı. «Patronlar kaçın, işçi sınıfı geliyor.»

İşçiler Sizi Maden - İş'e Çağırıyorum...

İşçi arkadaşlar, özgür değiliz.

Kardeşlerim, daha da acısı, kaç tanenizin evinde, kendi ellerinizle, alın terinizle, göz nurunuzla yaptığınız buz dolabı, çamaşır makinası, elektrik süpürgesi var? Elektrik süpürgesi de olsa evinizdeki hangi halıyı süpüreceksiniz?

Kardeşlerim, Bunları söyledik mi, aldığımız cevap şu oluyor: «Kıskanıyor musun? Sen de çalış, sen de kazan, sen de yap...» İşte işin düğüm noktası da bu.. Şimdi bunun üzerinde duralım. Sizler işçiler olarak çalışmıyor musunuz? Elbetteki çalışıyorsunuz. Hem de bugün Başbakanlık mevkiinde oturan, İktidar Partisinin Genel Başkanının kardeşi olan Şevket Demirel'in işyeri olan HAYMAK Fabrikasında dayakla çalışanlar var içinizde.. Öyle ki, bu fabrikadan işçi çıkarılacağı vakit bir manga asker dizilir fabrikanın kapısına ve de HAYMAK işçileri Ana yasadaki sendikalaşma özgürlüklerini kullanmak için Maden-İş Sendikasına geldikleri gün, sokaklar polisle dolar. Niçin?.. 7.4.970 tarihinden beri Haymak işyerinde ve İşbaşında vazifeli bir polis, işçilerin başında dolaşır durur, niye?..

O fabrikanın kapısına diziken asker kim ve kimin askeri? O sendikaya kadar işçiyi bir gölge gibi takip eden ve de ortaçağdaki esirlerin başlarında dolaşan, esir kâhyası gibi işçilerin başında dolaşan polisler kimler ve kimin polisleri, bunların maaşlarını Haymak Fabrikası mı ödüyor?..

d) Kardeşlerim; bir de bizlere sınıf farkı yoktur, derler. Gelin sizlerle bunu da eleştirelim: 1 — Sizin oturduğunuz mahallelerin yolları nasıldır, patronların oturduğu mahallelerin yolları nasıldır? 2 — Sizin mahallelerden çöpçüler yılda kaç defa geçer, patronların oturdukları mahallelerden günde kaç defa geçer? 3 — Sizin oturduğunuz semtlerin okul, su, elektrik durumu nedir, patronların oturdukları semtlerin okul, su, elektrik durumu nedir? 4 — Tren güzergâhlarında oturan arkadaşlarım, geçen trenlere şöyle bir baksınlar, görecekleri manzara şudur: Önde lokomotif, arkasında üçüncü mevki, onun arkasında ikinci mevki, onun arkasında birinci mevki ve onun da arkasında yataklı vagonlar, acaba bu niye böyledir? Yine banliyö trenlerine bakarsak, lokomotif, gidiş gelişe göre iki başa da takıldığı için üçüncü mevki vagonlar iki başa taksim edilmiştir. Niye? Bunu hiç düşündünüz mü? 5 — Biraz daha derine inelim: Kardeşlerim, içimizden hangimiz ölülerini birinci mevki mezarlara gömer, hangimizin cenazesi birinci mevki mezara gömülecek, üçüncü mevki mezarlar dolduğu vakit, ne oluyor. Acaba bu gün, birkaç sene evvel ölen bir yakınınızın mezarına gittiğinizde, halen o mezarda yatanın aynı kişi olduğundan ve okuduğunuz duayı aynı kişinin başında okuduğunuzdan emin misiniz?..

İşte kardeşlerim, işte dostlarım, bizim hürriyetlerimiz, bizim sınıfımız, bizim durumumuz bu...

Şimdi sizlere tekrar sorayım: Hür müsünüz? Sizler hâlâ patronlarla aynı sınıfın mensupları mısınız? Hâlâ biz çalışalım da patronlar bir gün olur bizim haklarımızı verir, fikrini savunuyor musunuz? Ve halen patronların dümen suyunda giden adı sarı sendika olan, aslında her biri ayrı bir sarı şebeke olan kuruluşların, sizin bu meselelerinizi halledeceklerine inanıyor musunuz?

Kardeşlerim.. Gelin bu safığı artık bırakalım, birlik olalım ve gerekli mücadelemizi, gerektiği gibi Maden-İş'in çatısı altında yapalım ve mücadelemizi geliştirip egemen sınıflara, sermayeye, emperyalizme karşı bir olalım..

Unutmayalım, Maden-İş gücünü, üyelerinden ve Anayasa'dan alır..

İşlerinizde ve yuvalarınızda Türk işçileri olarak hepinize sağlık ve mutluluklar dilerim...

İsmet Demir ULUÇ
Türkiye Maden-İş Sendikası
4. Bölge Temsilcisi

500 bin Türk işçisi Yurt dışında çalışıyor.

«Dış ülkelere» giden «Türk işçi» le[illegible] sayısı, 9 yıl içinde 500 bin kişiye yük[illegible]mıştır. İş ve İşçi Bulma Kurumu Ge[illegible] Müdürlüğü tarafından tutulan istatis[illegible]lere göre, 1969 yılının son gününe ka[illegible] «Yurt dışına» gitmek için 1 milyon [illegible] kişi, Kurum merkez ve şubelerine dü[illegible] ile müracaatta bulunmuştur.

Çalışmak için yurt dışına giden [illegible] şu memleketlere gönderilmektedirler [illegible] manya, Amerika, Avustralya, Avustu[illegible] Belçika, Fransa, Hollanda, İngiltere, [illegible]viçre, Libya, Somali ve Suudi Arabis[illegible]

Bunlardan Almanya, Avustralya [illegible] Fransa ile Türkiye arasında bir «İşçi [illegible]laşması» imzalanmıştır ve işçi sevk[illegible] bu anlaşmalara göre yapılmaktadır.

Bütün bunlar gösteriyor ki, Emp[illegible]lizm ve onun işbirliğindeki sermaye [illegible]kiye'yi geri bırakma çabasını gittikç[illegible]landırmaktadır. Türk işçisi «Avrup[illegible] iyi iş» düşüncesiyle aldatılarak, ora[illegible] sefil olmaktadır.

MARK KURBANLA[illegible]

Neler neler umarak geldiler Almanya[illegible]
Sevinçler, kederler ve gözyaşları
Elveda diyerek çıktılar yola
Zavallı, biçare Mark kurbanları...

Kimi ah çeker, vatanım diye
Kiminin aklında hep çocukları
Gurbete çıktılar bilmezler niye
Ele hizmet eder Mark kurbanları...

İlk mektup Ali'ye geldi Sivas'tan
«Bizleri oradan unutma gayrı
Yüz lira borç aldık Dursun Ağa'dan
Ağalara köledir Mark kurbanları...

Sabah erken kalkar işine gider
İnceden göğsüne girer bir ağrı
Hasret ağır basar gözlerin siler
İçin için ağlar Mark kurbanları...

Dertlenip içerler sarhoş olurlar
Kederler anılır hep akşamları
Teselliyi en son kadehte bulurlar
İçip te dertleşir Mark kurbanları...

Seçimde meydanda nutuk çekenler
Niçin görmezler bu durumları?
Bizde ezilir gerçek görenler
Gerçeği gördüler Mark kurbanları...

Dertlerin kaleme gelmez bir çoğu
Köroğlu istemez şimdi Kır Atı
Mark icad oldu mertlik bozuldu
Ayvaz'ı anladı Mark kurbanları...

Hasan ALMIŞLA[illegible]

MADEN-İŞ SENDİKASI

Bölge Temsilcileri Konuşuyor.

TÜRKİYE'DE İŞÇİ SINIFININ EN GÜÇLÜ SENDİKALARINDAN OLAN MADEN-İŞ'İN BÖLGE TEMSİLCİLERİ SON YILLARIN TÜRKİYESİ VE İŞÇİ SINIFI İÇİN NE DÜŞÜNÜYOR?

BÖLGE TEMSİLCİLERİYLE YAPTIĞIMIZ KONUŞMAYI SIRAYLA YAYINLIYORUZ...

ÜÇÜNCÜ KONUŞMAYI ALTINCI BÖLGE TEMSİLCİSİ HÜSEYİN EKİNCİ İLE YAPTIK.

HÜSEYİN EKİNCİ
Demir Döküm işçileriyle birlikte...

Soru : Bölgeniz sınırları içinde son zamanlarda oluşan sendikal hareketlerden söz eder misiniz..

— Bölgemizde son zamanlarda yaptığımız çalışmalarla sendikamıza 6000 üye katıldı. Sendikamızın devrimci eylemleri ve işkolundaki tek güçlü sendika olduğunu ortaya koyması işçilerin bunu anlamasına yol açmıştır. Bugün bizim bölgede Maden-İş kolunda sendikamıza girmiyen işçi kalmamıştır. İşçilerin güçlü ve devrimci tek sendika çatısı altında meydana getireceği durumdan ürken bazı işverenler çeşitli baskı hareketleriyle işçileri sindirmek isteyince zaten sınıfsal güçe ve eyleme kendiliğinden sahip olan işçiler bilhassa Anayasal haklar ve sendika seçimi özgürlüğü konusunda savaş vermektedirler.

Soru : Üyelerimizle olan ilişkiler daha çok hangi yönde gelişmektedir?

— Sendikamıza katılan işçilere önce sendikal örgütlenmenin neler olduğunu anlatmak zorundayız. Bu işçilerin yaşadığımız düzen içinde yerlerini anlamaya yarayacaktır. Üyelerimizle olan ilişkilerimizi eğitim açısından geliştirmek çaba sındayız. Yıllardır sınıfsal bilinçten kasıtlı olarak yoksun bırakılan işçiler yaptığımız eğitim çalışmalarından sonra kendilerini ilgilendiren meseleleri daha iyi kavramaktadırlar. Düzenin insanları sömürmek ve uyutmak için sahip olduğu baskı ve kültürel araçlara karşı savaşmak istiyoruz.

Soru : İktidarın işçi hareketlerine takındığı son tavırlar için ne düşünüyorsunuz?

— İktidar, işçi iktidarı olmayınca ne yapacağı açıktır. Bu iktidar işçi oyu alarak iş başına gelmiştir, ama çalışma koşulları ile hastahaneleri ile geçim durumları ile işçiyi yalnız başına bırakan işverenden yana bir iktidardır. İşçiler iktidarın kimden yana olduğunu anlamaya başlamışlardır. Eziyetlere ve baskılara dayanamayıp yoğun bir şekilde eylemlere girince iktidar polisi, jandarmayı silâhlarıyla işçinin karşısına çıkarmaktadır. Asıl suçlular patronlardır. En açık örneği son Sungurlar olayıdır. Burada işçiler uzun bir müddettir sendikamıza girme çabası içindeydiler. İşçilerin sarı sendikadan istifa edip ayrılması haklı istekleri için birlik içinde savaşması işvereni korkutmuş ve sarı sendikayla birleşip işçinin bütünlüğünü, Maden-İş arzusunu yok etmek yolunda dolaplar döndürmüşlerdir. Bu durum karşısında yiğit Sungurlar işçisi anayasal haklarını kullanarak kanunsuz yolda yürüyen işvereni kanun yoluna çevirmek için topluca eyleme girmiştir. Bu durumda bile işveren boş durmamış bazı işçilere açıktan para verip Maden-İş'ten istifa etmeye zorlamıştır. İstifa eden işçiler hemen sendikamıza gelerek tekrar kayıtlarını yaptırmışlardır. Böyle olaylara göz yuman iktidarın kimden yana olduğu ortadadır.

Soru : Türkiyede işçi sınıfının bugünkü durumu üzerine görüşünüz nedir?

— İşçi sınıfı geleceğini düşünmek zorundadır. Sendikal çalışmalar ve toplu sözleşmeler aracılığı ile aldığı hakları öbür eliyle geri vermektedir. Bu yıllardır sermaye çevreleri tarafından oynanan bir oyundur. Bu oyunlarla daha da sömürülen sınıf durumuna gelen işçiler asıl ana meseleyi kavramak zorundadırlar. Bana göre o mesele şudur:

1 — İşçinin işçi olduğunu anlaması,

2 — İşçi olduğunu anlayan işçinin sınıfsal bilince kavuşması.

Soru: Bölgenizde sarı sendikaların durumu nedir? Çalışmalarınız için kadrolarınız yeterli mi?

— Bölgemizde sarı bir sendika diye mesele yoktur. Kadromuz amatör militanlarla doludur. Bu arkadaşlar kendilerine düşen sendikal görevleri başarı ile yürüttüklerinden sarı sendikalar iflâs etmiştir.

Hüseyin Ekinci bir işyeri gezisinde işçilerle konuşurken..

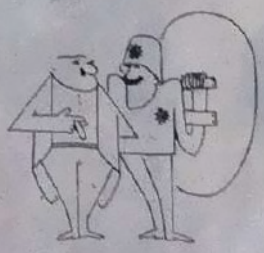

BU SAYIDAKİ İŞÇİ HAREKETLERİNİN HABERLERİNİ IŞIL TÜRKBEN YAZDI, FOTOGRAFLARI KUDRET YILDIRIM ÇEKTİ..

Yiğit İZSAL işçilerinin grev 48 güne vardı

— Tü Afrika'dan gelip geldiğim buralara, neylersin ki, toprak dediğin 50 dönüm... Ne seni, ne de çoluk çocuğu besler. Göç etmek diğer sonunda...

— Fındığı bir güzel olur ki, bizim oralarda, sorma... Lâkin bütün bu yıl emek verdiğim fındık bahçesinden ne geçer eline?... Üç, beş kuruş... O da tefeciye gitti mi, seyrini ağzım bavaya... Bakın ölecek gibi değil, toplarım tam taraf diğerim yollara...

— Bir göç başladı bizim diyordum. Giden gelene... Var bir hikmeti, dedik. Çok tek yola... Vardım İstanbula da (büyük şehir), elbet bir kısmet kapısı bulunur...

Her biri bir diyardan bir ment, bremer aynı sebeplerle büyük şehre gelen İzsal fabrikasının 600 işçisi diğerlerdikleri bulduk mu?

İstanbul fabrikalar şehri... Elin uçuğu dizgin, firar da kafası çalışır olduğu, mantar gibi bitmemiş fabrikalarda biri olmasa diğerinde iş bulursun. Demir diğerin yıkılsa sarılmasa gibi sarılırsın 600 kralık İzmir Bayraklı fabrikasındaki diğerin işine...

«Dükkân açmı kolay sanmayın dostlar... 60 derece sıcaklıkta, kaynar demirli kazanlara, kalıplara doldurmak her baba yiğitin harcı değildir. Bilek kuvveti, yürek ister bu iş...

Dalmır durumu, ah devlet, ah devlet sana vergi değildir. Bir de bakarsın ay sonunda aldığın 600 lira... Çoluk, çocuk 6 ruz... Ne lüt, dayanır, ne bay... Çok sanan kuru olmağa talim edersin. Elinde bakan çocukları gördüne yüreğin cızı eder. Düşünmeye başlarsın. Kimya fabrikalarda iş işçi sıkıntıdır sağın dıba fazla ücret alıyorlar. Neden onlara bakılarım kazanan sendikalar... Modern-İş var da, bizim fabrikanın işçilerini kazanan sendikasın yok? Biraz ilgiye bağlarım sendikaya kayıt olmaya. Olsunu ya!... Patron müthiş ifrediyle, çıkarlarına bakıl gelecağını bildiğinden sendikaya girenleri işten çıkarmaya başlar.

İZSAL işçileri oturuyor, dinliyor, yılmadan grev yapıyor...

Abiler 1 - 2, 3 - 3 olur... Oyun Arayanın sırtı sendikaya girme ilgililiği, bakarsın ortada ilgililiği tanımıyor. Patron bakmadır ve İzsal'ın 600 işçisi bir ardır sürer «İzsal grevi»ni başlatır.

— Grevde tam bir birlik olduk. Birbirimizi yüreğe tardık. Yeni, yeni şeyler öğrendik. En önemlisi, gücümüzü, biz olmadan fabrikanın çalışmayacağını anladık.

— Grev işçi sınıfının silahıdır. Bir İzsal işçileri bu silahı patronunun İzmir Bayraklı'a gerdik. Teslim olacağı gün yakındır.

— Eğitim çalışmalarımızdan, eğitmcilerimizden, diğer fabrikalardan gelen arkadaşlarımızdan... Yani işçi sınıfı ve onu yardımcı olanlardan bu grevde çok şey öğrendik. Emin, sürdürülen sendikamız [illegible] yıldırı ele geçirdiğinden vazgeçmeyecektir.

Sözler uzun [illegible] çok şudur ki:

Grev yapan bu [illegible] hakkının alınabilmesi, başarılı grev [illegible] ha bilinçli olmak [illegible] ha derde paylaşmak [illegible] nice nefretler [illegible] nerdi elleriyle temizlemektir.

SENDİKALAR işçileri bakımının yeşil kendimdir. Bağlı, kendiliğinden dağılıyorlar...

E.C.A. İŞÇİLERİ DE SAVAŞIYOR

İşçi sınıfının patronlu düzene indirdiği darbeler gün güne artmakta... Artık en güçlü, en büyük silâh olan EMEK, patronlara çalışırken, sömürenin ortadan kalktığı insanca bir düzenin kurulması için de savaşmaktadır.

Ve Türk işçi sınıfının bir avuç kahraman neferi: E. C. A. Pres - Döküm fabrikasında altı gündür başlattıkları direnişi başarı ile sürdürmekteler.

BÜYÜK OYUN:

E. C. A. işçileri yıllardan beri oynanan bir oyuna karşı çıktılar.

— Neydi bu oyun?

Yurdumuzda kanunları yapan patronlardır. Devlet patronların devletidir. Patronlar işçiyi daha iyi sömürmek, midelerini daha iyi şişirmek için hukuk kuralları koymuşlar ve İş Kanunu adını verdiğimiz sadece kendi çıkarlarına işleyen bir kanunu da en büyük silâh olarak kullanmaya başlamışlardır.

Tamamen işçilerin aleyhine çalışan bu kanunun uygulanmasında en büyük yardımcı kimlerdir?

— Sütü bozuk sarı sendikacılar!..

Patron, fabrikasındaki işçilerin sarı sendikaya girmesini ister. Çünkü bilir ki, bu sendika kendi köpekleri tarafından idare edilir. Ve sarı sendikaya giren işçiler ne hak talep edebilir, ne de direnişe geçebilirler.

E. C. A. fabrikasında da durum bundan farklı değildir. E.C.A. daki sarı sendika Metal-İş'dir. Metal-İş'in patronun uşaklığını yaptığını gören işçiler istifa edip devrimci sendika Maden-İş'e geçmeye başladılar. Patron elindeki bütün kozları kullanarak Maden-İş'e geçmeyi önlemeye çalışır. Sendikaya girenleri işter atar. Her iki sendika ya birden aidat kesmeye devam eder. Metal-İş'e de aidat kesilmesi işçileri kızdırır. Patronun sendikasını beslemeyi kim ister?

Ve altı mayıs perşembe günü işbaşı düdüğüyle direniş başlar.

Patron düzenine karşı çıkan E.C.A. işçileri haklıdır. Bu haklı dâvada en büyük destekleri İzsal'deki, Arçelik'teki, Sungurlar'daki ve diğer fabrikalardaki işçi arkadaşları olmaktadır.

MAKİNELER DURDU. İŞÇİLER DAMLARA ÇIKTILAR. KENDİLERİNİ ZİYARETE GELEN İŞÇİLERİ SELÂMLADILAR. VE HEP BİR AĞIZDAN «YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ SAVAŞI» DİYE BAĞIRDILAR.

Ve bu birlik, bu güç gitgide büyümekte, eller aydınlık Türkiye'yi kurmak için hababam çalışmaktadır...

YAŞASIN İŞÇİ SINIFI..
YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ HAKLI MÜCADELESİ...

Devrimci Maden-İş saflarında toplanan E.C.A. pres döküm işçileri işyerlerinde, sınıfsal ve Anayasa özgürlüğünü hakim kılmak istiyorlardı. Bu, onların doğal hakkıydı. İşveren işçilerin devrimci sendikaya girmelerine karşıydı. Korkuyordu. Artık eskisi gibi sömüremiyecekti.. İşten atamıyacaktı.. Ceza veremiyecekti... O halde ne yapmalıydı? Kısa vadeli olarak çıkarları için sarı şebekeyi korumalıydı, ona yardımcı olmalıydı...

Daha önce bu metodla başarı sağladığına inanan işveren yine aynı metodu kullandı. İstifa eden işçilerden sarı şebekeye aidat kesti. Sendika daha önce işvereni ikaz etmişti. Ama işveren ikazı blöf kabul etti.

Ücret bordrolarını alan işçiler sarı şebekeye aidat kesildiğini görünce, daha önce hazırladıkları plânı uygulamaya koydular.

Kapılar tutuldu.... E. C. A. işçileri esir, mahpus gibi yaşamaya hayır demek için direndiler.

7 Mayıs 1970 perşembe günü başlıyan o direniş hâlâ devam ediyor. Sendikanın görevli ve yetkili ekipleri, işçilerle devamlı ilişki halinde. Ekip ayrıca işçilerin evlerini gezerek ihtiyaçlarını tesbit edip yardımlarda bulunuyorlar.

Olayın başladığı andan itibaren, Arçelik, Otosan, Singer, Tasaş ve bölgedeki tüm işçiler olay yerine giderek kavganın içinde olduklarını gerekirse «destekleme eylemlerine geçeceğiz» demişlerdir.

Devrimci Türkler söyleyerek olay mahalline gelen işçilerin ellerinde yüzlerce pankart vardı.

Pankartlarda şu sloganlar yazılıydı:

«Bütün işçiler, Maden-İş'te birleşin»,

«İşçiler birleşti»,

«İşçiler geliyor»,

«Patronsuz Türkiye»,

«Geliyoruz, geleceğiz yakındır»,

«Yaşasın işçi sınıfının devrimci gücü»,

«İşçiler meclise»,

«İşçiler elele, patronlar nerede».

TÜRK İŞÇİLERİNE...

Ey Türk işçisi uykudan
uyan artık
Çektiğimiz bu zûlüm
bizlere yazık
Alnımızın terini görmezler
lâyik
Gaflet uykusundan uyanın
artık..

Bizler Türk işçisi şânımız
büyük
Patronun karşısında
boynumuz eğik,
Çektiğimiz zûlümler
domuza lâyık,
Gaflet uykusundan uyanın
artık...

Patronun silâhı toplum
polisi,
Kardeşi kardeşe vurduran
cinsi,
Hükümetin patronla
dönüyor işi,
Gaflet uykusundan
uyandık artık...

Hasan Tahsin Yazıcı

VİETNAM VE KAMBOÇYA SALDIRISINA, HİTLER FAŞİZMİNE, EMPERYALİST SÖMÜRÜYE, ŞADİ ALKILIÇ'IN MAHKÜMİYETİNE, IRK AYRIMINA KARŞI SAVAŞAN OTOMOBİL ENDÜSTRİSİNDEKİ İLK GREVİ DÜZENLİYEN, TÜRK İŞÇİLERİNİN DOSTU, BİRLEŞİK AMERİKA OTOMOBİL ENDÜSTRİSİ İŞÇİLERİ SENDİKASI BAŞKANI WALTER REUTHER UÇAK KAZASINDA OLDÜ...

WALTER REUTHER'İN HAYATINDAN....

1907 yılında Amerika'da doğan Walter Reuther'in babası sendika organizatörüydü. Bayan Walter Reuther hem öğretmendir, hem de Öğretmenler Sendikasının faal üyelerinden. İki kız çocukları vardır.

1937 yılında otomobil fabrikalarında büyük bir oturma grevi organize etti. İşçiler General Motors Fabrikasını işgal ettiler. Bunun üzerine Amerika'da ilk kez General Motors Fabrikası UAW Sendikasını işçilerin temsilcisi olarak resmen tanıdı ve toplu pazarlık masasına oturuldu.

Walter Reuther 1946 yılında UAW'nün Genel Başkanlığına seçildi ve o tarihten bu yana bu yerini hep muhafaza etmiştir.

Üç kardeş: Walter Reuther, Victor Reuther ve Roy Reuther'e karşı Otomobil İşverenleri amansız bir mücadele açtı ve peçlerine gangsterleri taktılar. 1948 yılında hem Walter Reuther'i, hem de Victor Reuther'in evlerinde öldürme teşebbüsleri oldu. İkisi de ağır yaralandı. Victor Reuther bir gözünü kaybetti. Fakat mütecaviziler hiç bir zaman yakalanamadı.

Siyaset alanında da ilerici fikirleri ile tanınan Walter Reuther Vietnam savaşının ancak bugün olduğu gibi bir konferans masasında çözümlenebileceğini ve Çin Halk Cumhuriyetinin Birleşmiş Milletlere alınması gerektiğini öne süren Amerikalılar arasındadır. Dünyada genel silâhsızlanmaya gidilmesi ve termo - nükleer buluşların barış için kullanılması için büyük faaliyet göstermiştir.

İşçi sınıfının mücadelesini, EMEK - SERMAYE çelişkisi yerine işçi - patron çelişkisi olarak görse de W. Reuther'in Amerika'nın katı, amansız koşulları içinde sürdürdüğü savaş ve gerçekleştirdiği başarılar yadsınamaz.

Reuther yıllar önce Türkiye'ye gelmiş, Magirus grevini ziyaret etmişti. Fotoğraf, Reuther'i Magirus işçileri arasında gösteriyor.

Yukarıda Sendikamız Genel Başkanı Kemal Türkler'in kendi el yazısıyla çektiği telgraf. Aşağıda telgrafın metni.

VICTOR G. REUTHER
U A W
SOLIDARITY HOUSE
DETROIT MICHIGAN

BU GÜN BİR TÜRK GAZETESİNDE OKUDUĞUMUZ KÜÇÜCÜK BİR HABER BİZİ ÇOK ÜZDÜ VE ŞAŞKINA DÖNDÜRDÜ. DERHAL IMF'YE TELEFON EDEREK ÖĞRENDİK KI, WALTER P. REUTHER KARDEŞİMİZ, BAYAN REUTHER VE İKİ ARKADAŞI STONOROV VE WOLSMAN İLE BİRLİKTE BLACKLAKE'DEKİ SENDİKA TATİL SİTESİNE, HAFTALIK TATİL İÇİN GİDERKEN UÇAK KAZASINDA VEFAT ETMİŞ. UZUN YILLARDAN BU YANA AMERİKA'DA İŞÇİ SINIFININ BÜYÜK MÜCADELESİNDE VE ICFTU İLE IMF İÇİNDE DÜNYA İŞÇİ SINIFLARININ MÜCADELESİNDE EN BAŞARILI LİDERLİĞİ YAPAN REUTHER KARDEŞİMİZİN FECİ ŞEKİLDE BİRDENBİRE ARAMIZDAN AYRILMASI BİZİ ÇOK ÜZDÜ. REUTHER KARDEŞİMİZ YALNIZ AMERİKALI İŞÇİSİNİN DEĞİL, BÜTÜN DÜNYA İŞÇİSİNİN BÜYÜK KARDEŞİ VE LİDERİ İDİ. HAYATTA İKEN GÖSTERDİĞİ MÜCADELE HEDEFİ İLELEBED DÜNYA İŞÇİLERİNİN İDEALİ OLARAK KALACAKTIR. ONU HİÇ UNUTMAYACAĞIZ VE DAİMA DÜNYA İŞÇİLERİNİN KALBİNDE YAŞAYACAKTIR. SİZE, DİĞER AİLE EFRADINA VE UAW AİLESİNE BAŞSAĞLIĞI DİLER. BÜYÜK YASINIZA ORTAK OLDUĞUMUZU BİLDİRİRİZ.

Türkiye Maden-İş Sendikası
Genel Başkanı
Kemal TÜRKLER

W. Reuther ve aynı kazada ölen eşi, Türkiyeyi ziyaretleri sırasında sendikamız Genel Başkanı Kemal Türkler tarafından uğurlanıyor...

W. Reuther, Sendikamız Yürütme Kuruluyla birlikte...

İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞ YOLU NEDİR? (YARIŞMAYA GELEN YAZILAR)

ALİ DEMİREL
Demir Döküm Fabrikası işçisi

İnsanlar çeşitli ihtiyaçlar nedeniyle birleşirler. Küçük veya büyük topluluklar meydana getirirler. Bu topluluklarda insanları birbirine bağlayan bir bağ vardır. Tümüyle değilse bile bazı yönlerden âdeta kader birliği etmişlerdir. O konudaki menfaatları veya zararları müşterektir. Birinin derdi hepsinin derdidir.

İşte topluluktaki bu çeşit menfaat kümeleşmeleri SINIF dediğimiz gurupları meydana getirirler. Örneğin İşçi Sınıfı, İşveren Sınıfı, Köylü Sınıfı, Memur Sınıfı v.s..

Bugün Türkiye'mizde bu sınıfların durumu nedir?

Biz burada sadece içinde bulunduğumuz İşçi Sınıfı ve onunla çok yakın ilişkisi olan İşveren Sınıfının durumuna bakalım:

Türkiye'de İşçi Sınıfının durumu izaha lüzum kalmıyacak derecede açık. Onun yaşayışına bakmak, yaşayabilmek için kimlerle mücadele ediyor, onu görmek herşeyi açığa çıkaracaktır. Buna karşılık, İşveren Sınıfının yaşayışı da meydanda, gören gözler onu da görüyor.

Yalnız şu soruların cevabı durumu daha da belirli hale getirecektir:

— Devletten milyonlarca vergiyi kimler kaçırır?
Devlete vergisini kuruşu kuruşuna kimler öder?

— Şehirlerin en iyi, en bakımlı yerlerinde kimler oturur?
Susuz, elektriksiz, perişan gecekondularda kimler oturur?

— Devlet kapısında kim işini nasıl yürütür?
Hastane kapıları kimlerin suratına kapanır?

— Kimler gece kulüplerinde sabahlara kadar su gibi para harcar?
Kimler okula giden yavrularına ayak kabı alabilmek için yiyeceğinden kesmek zorundadır?

— Kimlerin günlük gelirı 1000 lerce liradır?
Kimlerin yevmiyesi sadece 15 liradır?

Bu yaşayış farkı, bu kazanç farkı nereden doğmaktadır?

ALLAH mı istemiştir bunun böyle olmasını. Allah mı demiştir ki, biri yiyecek ekmek bulamazken, diğeri sırf zevki için bir gecede 10 bin lira harcasın.. Binlerce kişi hasta çocuğuna ilâç alamazken, diğeri köpeğinin mamasını Avrupadan getirtsin..

Nerde Adalet, nerde Hakkaniyet?..

Bugün 5 nüfuslu bir aile 15 lira ile nasıl geçinir? Bir insanın 8 saatlik çalışmasının — hem de ne şartlarda — karşılığı 15 lira mıdır? Eğer 15 lira ise İşverenin kazandığı milyonlar nereden çıkıyor? Muhakkak ki, o da kazanacaktır, ama bunun bir ölçüsü yok mu? Olmayacak mı?..

Demek ki ÇALIYORLAR...

KİMDEN?!...

İşçi Sınıfından, işçilerin alın terinden, işçilerin emeğinden çalıyorlar. Hattâ bu da yetmiyor Devletin vergisinden çalıyorlar. Bütün bunların hesabı sorulmaz ama, bir işçi dişinden tırnağından artırarak bir gecekondu yapmağa kalkarsa bunun hesabı hemen sorulur. Hattâ sorulmakla kalmaz, yaz kış demeden yaptığı iki odalı yer başına yıkılır.

Bu hep mi böyle devam edecek? ... Hayır.

Bir gün gelecek Ezilenler Ezenlere hesap soracaktır..

EZİLENLER KİM?.. İŞÇİ SINIFI
EZENLER KİM?.. İŞVEREN SINIFI
Bu nasıl mümkün olacak?

İşçiler, işçi sınıfı ne zaman ki tam mânasıyla uyanacak, ne zaman ki kendisinin de bir varlık olduğunu görecek, işte o zaman herşey değişecektir. Alın terinin hakkını tam olarak alacak, sırtındaki parazitleri topuğuyla ezecektir.

İşte bunun içindir ki, bu zalimler, bu hırsızlar işçinin uyanmasını istemezler. Çünkü işçi uyanırsa hırsızlıkları meydana çıkacaktır. İşçi çalınan, şuursuzca sarfedilen bu milyonların kendi alın teri olduğunu görecektir. Ve bu yüzden nerde bir işçi topluluğu biraz hak istese BUNLAR KOMUNİSTTİR, BUNLAR DİNSİZDİR... damgasını yapıştırırlar. El altından işçi bütünlüğünü bölmek için satılmış adamları vasıtasıyla binlerce lira para harcarlar. Hattâ işçileri uyandırmak isteyen devrimci gençleri kirahk kaatiller tutarak öldürtürler...

Ama artık faydasız, işçi sınıfı anladı kimin komünist, kimin dinsiz, kimin hırsız olduğunu..

Ne var ki, bunu anlamak kâfi gelmiyor.

Karşıdaki zalim kuvvetli, zengin, suyun başını tutmuş. Elinde işçi sınıfını ezebilmek için çok çeşitli imkânları var. Devletin kanunları, polisleri, onun için, savcıları onun için..

İşçi sınıfının nesi var?

İnancı var, imanı var, bütün herşeye karşı.. Bu kâfidir imansız, paraya tapan zalimleri ezmek için. Yeter ki bu inançlı, imanlı işçiler birleşebilsin. BİRLİKTEN KUVVET DOĞAR sözünün mânasını anlasın. Birleşen imanlı bir topluluğun karşısında hiç bir kuvvet barınamaz.

BİRLEŞELİM, kendi hakkımızı kendimiz koruyalım..

Mücadele başlamıştır. Bütün işçi hakları elde edilinceye, işçi sınıfının da bu memlekette bir varlık olduğu kabul edilinceye ve insanca yaşamaya hak tanınıncaya kadar, ne pahasına olursa olsun bu mücadele devam edecektir.

Bu mücadele Adaletin mücadelesidir. Hakkaniyetin mücadelesidir. Adalet ve Hakkaniyet ise her zaman, her yerde galip gelmiş, muvaffak olmuştur.

Çünkü bu bir HAK YOLU'dur.

YOLUMUZ AÇIK OLSUN KARDEŞLERİM...

Tarlasından geçti diye, Ağa köylüyü öldürdü

Gazetede çıkan bu haber emekçilerin kurtuluş yoluyla ilgili bazı şeyler düşündürüyor.

Ankara Motor Tamir Atölyesinden Yakup Erdoğmuş'un Yazısı:

1 — Sınıf deyince aklımıza gelen 2 sınıf vardır. Bunlardan birisi ağalar, yani zengin patronlar, diğeri ise işverendir. Fakat biz işçiler bu iki sınıfa da dahil olmayan her zaman onlara kölelik ve uşaklık yapan herkesin gözünde küçük görülen biz işçiler, bazı halk arasında bile, «hadi oradan ulan, sen bir işçi parçasısın» kelimeleri dönmektedir. Eğer ki, ben hakiki bir işçi olabildimse ne mutlu ki, bana, işçiliğimle ne kadar öğünebilsem yeridir. Çünkü bir memurun elindeki kalemi, bir patronun giydiği elbiseyi, bir iş verenin bütün makinalarını işleten işçi değil midir? Gemiyi yapan, uçağı yapan, en küçük bir toplu iğneyi yapan o hakir gördükleri işçi değil mi? İşveren veya patronlar, işçiyi ne zaman takdir ederse, işte o an için işçinin kıymetini anlamış demektir. Biz işçiler hayatımızı bir hiç uğruna satıyoruz, takdir eden yok, etlerimizi lime lime edip işverene verip, kıymetimizi bilen yok, o da yetmiyor bizlerden bazı hediyeler bekleniyor. Yumurta, tavuk veya bahçenden kaldırdığın meyve ve sebzelerden menfaat bekliyor. Bunları da verdiğin halde, sana zam değil de, hafif işlerde çalışma mükâfatını veriyor. Bizler de buna boyun eğiyoruz; çünkü işten çıkarırsa bir daha iş bulamam, çoluk çocuk aç kalırız.

2 — Bir işverenin veya patronun evine yemek zamanı misafir olur.. Göreceğiniz yemek, tatlı veya meyve bir lokantada bulunmaz.

Bir de biz işçilerin misafiri olun, sofrada ya bir un çorbası veya bulgur pilâvı... Eğer ki bir de yanında soğan varsa ne mutlu.

Ne... et mi? Kasapta görüyoruz. Aydan aya yarım kilo kıyma alıp beş on gün yetirmeye çalışıyoruz. Çocukların ayağına naylon veya soğuk kuyu lâstiği alıp giydirebilmişsek ne mutlu bizlere.. Eğlence yeri mi.. Yok aylığı alınca bir sinema parası artırabilmişsek, bir sinemaya gideriz o kadar..

Patron nasıl mı yaşar? İşte onu bilmeyiz. Zaten bilmemize de imkân yok. Onun gittiği yere gidemeyiz, yanına varamayız. Zaten bizleri hakir gördüğünden, onların bütün yaşantıları bizlerin göz yaşı, ve alın terimizle çalıştığımız, emeğimizin tam karşılığını alamayıp aile hakkımızın yenmesi demektir. Bütün bunlardan kurtulmak için Maden-İş Sendikasında inanç ve güvenle birlik olmalı. Kuvvet ve gücümüzün neler yaptığını bilmek ve görmek bizi iyi tanıyan da, kötü tanıyan da o zaman takdir eder.

Yakup Erdoğmuş
Esenboğa - Ankara

KISA SENDİKA HABERLERİ

TOPLU SÖZLEŞMELER DEVAM EDİYOR..

Toplu sözleşmelerin en yoğun dönemine giren sendikamız, başarılı sözleşmeler imzalamağa devam ediyor.

İktisadî ve sosyal hakların mevcut koşullara göre en iyi sağlandığı sözleşmeler, üyelerimizin bilinçli eleştiri ve oyları ile imzalanmıştır.

Maksan Makina Sanayi, Tatko Servis, Wolkvagen Ltd. Şti., Elektro Metal Sanayiinde toplu sözleşmeler imzalanmıştır.

Uyuşmazlığa giden sözleşmeler : Üzel Ltd. Şti., Bahariye Demir Çekme, Mino Sanayi, Otoyay, Metaş.

Halen müzakere halinde olan sözleşmeler : Singer, Tekfen, Dümeks, Tezsan, Metkon.

Bu ay içinde başlıyacak sözleşmeler : Türk Demir Döküm, Şakir Zümre, Kısmet Fermuar, Ratel Sanayi, Çelik Endüstri.

—o—

TASAŞ İŞÇİLERİ DE KAVGAYA KATILDILAR..

Yine IV. Bölgede sarı bir şebekenin işverenle anlaşarak sattığı Tasaş (Amba İlâç Sanayi) işçileriyle kur duğumuz eğitici ilişkiler sonunda kendi aralarında yaptığı özel bir toplantıda devrimci kavgaya katılmaya karar vermişlerdir. Tasaş işçilerinin sendika üyelik işlemleri tamamlanmış olup bir toplantı düzenlenmiştir.

ÜYELERİMİZE TİYATRO EĞİTİMİ DEVAM EDİYOR..

Haftanın en az iki günü Aksaray Tös salonunda ve bölgelerdeki çeşitli salonlarda üyelerimiz için uyguladığımız tiyatro eğitimi devam etmektedir. DEVRİM İÇİN HAREKET TİYATROSU bu eğitim süresince sınıfsal ve siyasal bilinçlendirme amacını taşıyan oyunlarını göstermektedir. Tiyatro son olarak 3 Mayıs Pazar günü Kartal ve Pendik'te E.C.A. ve Haymak işçilerine oynamıştır.

—o—

ELEKTROMETAL TOPLU SÖZLEŞMESİ

Elektro - Metal Sanayi A. Ş. işyeri ile uzun bir müddetten beri devam eden toplu sözleşme müzakereleri bitmiş ve üyelerimize aşağıdaki haklar alınmıştır:

ÜCRETLER, İKRAMİYE

I. yıl zamları: 1.1.1970 tarihinden itibaren işyerinde çalışan sendika üyelerinin saat ücretlerine seyyanen brüt 100 kr. zam yapılacaktır.

II. yıl zamları: 1.1.1971 tarihinden itibaren işyerinde çalışan sendika üyelerinin saat ücretlerine seyyanen brüt 75 kr. zam yapılacaktır.

İkramiye : İşyerinde çalışan üyelere yılda ortalama 31 yevmiyeleri tutarında ikramiye verilecektir.

SOSYAL YARDIMLAR

a) Evlenme yardımı 600.— TL.

b) Doğum yardımı 400.— TL.

c) Ölüm yardımı - İşçinin ölümünde 2000.— TL., yakınlarının ölümünde 500 TL.

d) Tahsil yardımı: Her yıl okulların açılmasından bir hafta önce, üyelerin ilkokula kayıtlı çocuklarına okul kırtasiyesi ile gerekli kitap, önlük kumaş ve bir çift cimnastik ayakkabısı, ayrıca üyelerin sanat okuluna veya Enstitüsüne devam eden çocuklarının tahsil masrafları işverence karşılanacaktır.

— Haftalık normal mesaisini tamamladıktan sonra, kendi hafta tatilinde çalışan üyeye ücreti % 100 zamlı olarak ödenecektir.

— Yıllık ücretli izne çıkan üyelere izin harçlığı olarak 250.— TL. işveren tarafından verilecektir.

— Ayda 2 defa, 15 dakika geç kalan üyeler ücreti kesilmeden işe alınacaktır.

— Her üyeye ayda 2 kalıp beyaz sabun, 6 ayda bir yüz havlusu verilecektir.

OSMAN KESKİN

YETER BU ZULÜM

At değiliz katılalım koşuya,
Asker değiliz selâm durulum paşaya
Neden eziyet oluyor işçiye
Uyan işçi kardeş zamanı geldi...

Bayraklar dikildi Demir Dökümde
Herkes yuh çekiyor umum müdürü
Bağırın kardeşler Maden-İş diye
Uyan işçi kardeş zamanı geldi...

Yalan dolan aldattılar bizleri
Nerde kaldı 15 Mayıs'taki sözleri
Avrupa'da tahsil yapar kızları
Uyan işçi kardeş zamanı geldi...

Sarı sendikacılar içerken yüksek s
İkinci'yi bulamaz fakir fukara
Göz yummayın arkadaşlar bunlara
Uyan işçi kardeş zamanı geldi...

Ev sahibi gelir ister kirayı
Fakir işçi yetiremez parayı
Halledelim artık biz bu davayı
Uyan işçi kardeş zamanı geldi...

Derler ki arkadaş yazma boşuna
Birçok yağrı var gitmez boşuna
Sayın Kemal Türkler geçerse hasa
Demek ki, hak almanın zamanı g

Şair Osman Keskin destanlar yaz
Türk işçi sınıfı savaşsın durma
Patronları yenecek cepheler kurul
SOSYALİST TÜRKİYENİN ZAFE
GÜN

Türkiye Maden-İş Sendika
Demir Döküm Fabrika
Osman KESKİN

Arçelik fabrikası baştemsilciliği, sendikamıza bağlı başka fabrikalardaki temsilciler için bir görgü gezisi düzenledi. Arçelik fabrikas nen bu geziye bir çok fabrikadan temsilci katıldı. Fotoğraf geziye katılan temsilcileri bir arada gösteriyor